

บันทึก

เรื่อง การค้ารถยนต์เก่าที่ใช้แล้วเป็นการค้าของเก่าตาม (๔) หมวด ๓  
ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑  
ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือไม่

กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือที่ พณ.๐๕๐๔/๔๖๒๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงพาณิชย์ได้รับรายงานจากกรมทะเบียนการค้าว่า บริษัทแอ่งโกล-ไทยมอเตอร์ จำกัด ได้มีหนังสือขอหารือเกี่ยวกับการค้ารถยนต์เก่าที่ใช้แล้ว ว่าจะเป็นการค้าของเก่าตาม (๔) หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือไม่ เรื่องนี้กรมทะเบียนการค้าเห็นว่าการค้ารถยนต์เก่ามิใช่เป็นการค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากตีความตามคำแปลภาษาอังกฤษซึ่งใช้ว่า sale of antiques, period antiques or works of art แต่ถ้านำความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแล้ว การค้ารถยนต์เก่าก็จะเข้าข่ายบังคับของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยที่ปัญหาดังกล่าวอาจตีความได้ทั้ง ๒ ทาง และยังไม่อาจหาข้อยุติได้ กระทรวงพาณิชย์จึงขอหารือเพื่อเป็นบรรทัดฐานและทางปฏิบัติของกรมทะเบียนการค้าต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวพร้อมกับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้า) แล้วมีความเห็นว่า กรณีที่กระทรวงพาณิชย์หารือมานี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่คนต่างด้าวค้ารถยนต์เก่าที่ใช้แล้ว ดังนั้น การที่จะพิจารณาความหมายของคำว่า "การค้าของเก่า" จึงต้องพิจารณาจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวนั้นเอง โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ฯ มิได้นิยามคำว่า "ของเก่า" ไว้ ในกรณีนี้จึงต้องพิจารณาคำนั้นจากความหมายทั่วไป ประกอบกับวิธีการใช้คำดังกล่าวใน (๔)<sup>๑</sup> หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ เมื่อพิจารณาคำว่า "ของเก่า" โดยความหมายทั่วไปแล้วจะเห็นว่าเป็นคำที่มีความหมายกว้าง คือ อาจหมายถึงของที่ใช้แล้ว (used) หรือของเก่าที่มีคุณค่าหรือราคาเพิ่มขึ้นตามความนิยมและ

<sup>๑</sup> หมวด ๓ การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

(๑) การค้าปลีกสินค้าทุกชนิดนอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.

(๒) การค้าสินแร่ นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.

(๓) การขายอาหารหรือเครื่องดื่มทุกชนิด นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.

(๔) การค้าของเก่า วัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุ

อายุของของนั้น (antiques) ก็ได้ แต่เมื่อพิจารณาวิธีการใช้คำใน (๔) หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ แล้ว จะเห็นว่า คำว่า “การค้าของเก่าวัตถุโบราณ หรือ ศิลปวัตถุ” ได้เรียงลำดับติดต่อกันเป็นกลุ่มคำเดียวกัน ดังนั้น คำว่า “ของเก่า” ใน (๔) หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ จึงมีความหมายจำกัดไปในการทำนองเดียวกับคำว่า “วัตถุโบราณ” และ “ศิลปวัตถุ” ด้วย คือหมายถึงของเก่าที่มีคุณค่าหรือราคาเพิ่มขึ้นตามความนิยมและอายุของของนั้น และมีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปะประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ดังนั้น การค้ารถยนต์เก่าที่ใช้แล้วตามปัญหาที่ถามมานี้ ถ้ารถยนต์นั้นไม่เป็นของเก่าที่มีประโยชน์และคุณค่าในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีแล้ว ย่อมไม่เป็นการค้าของเก่าตาม (๔) หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ๑

อนึ่ง โดยที่ได้กล่าวมาแล้วว่า กรณีที่หารือมานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการที่คนต่างด้าวค้ารถยนต์เก่าที่ใช้แล้ว จึงต้องพิจารณาความหมายจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ดังนั้น การที่จะนํานิยามคำว่า “ของเก่า” ในมาตรา ๓<sup>๒</sup> แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ มาใช้ในการพิจารณาคำว่า “ของเก่า” ใน (๔) หมวด ๓ ของบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ๑ จึงไม่อาจทำได้เนื่องจากบทนิยามของกฎหมายฉบับใดย่อมใช้ได้เฉพาะกฎหมายฉบับนั้นเท่านั้น

(ลงชื่อ) อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๒๔

<sup>๒</sup> มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้ว ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย